

Og at dagligvarebegrebet ikke skulle være et velindarbejdet begreb, kan jeg heller ikke tage alvorligt, for vi ved, der er noget, der hedder Dagrofa, som masser af handlende er tilsluttet, og man trykker bare på en knap på sin computer, så kommer de kørende, og så fylder de lagrene op. Man behøver ikke specificere, hvad det skal være for noget, for man ved godt, hvad dagligvarer er for noget – selvfølgelig ved man det.

Man får også indtrykket af, at der er adskillige af ordførerne, der ikke har læst forslaget rigtigt, for hvad er det for noget – undskyld, hr. formand, jeg havde nær sagt sludder; det må jeg måske godt sige så, jo, det må jeg godt, for det var nemlig noget sludder at sige: Hvad skal der ske med dem i sommerhusområderne, som har en stor, blomstrende forretning? Jamen der står, at den dispensation, de har fået, løber i de næste 5 år, efter at loven måtte være blevet vedtaget, og når de 5 år er gået, skal loven tages op til revision. Så der er da al mulig udsigt til, at de slet ikke får nogen problemer, når det kommer til stykket.

Og når man sidder stille dernede på sin plads og venter på, at det bliver ens ordførertur, efter at alle er sprunget op med den ene korte bemærkning efter den anden, også til nogle, som slet ikke har været ordførere endnu, ja, så får man jo indtryk af, at dette Ting, hvis man tog fløjene, er totalt handlingslammet på det her område. For hvis der er én ting, som SF og Enhedslisten på den ene side og V, K og Z på den anden side kan blive enige om, så er det, at der intet skal ske i denne sag i hvert fald. De er stik imod hinanden. Det eneste, de kan blive enige om, er at kaste sig over regeringen, som nu har barslet med et forslag.

Jeg tror, at dette forslag har en lang række kvaliteter. Det er da nok rigtigt, at hvis vi liberaliserede hele vejen igennem, sådan som vi fra Det Radikale Venstre i princippet ikke har modsat os, men som vi ikke har støttet konkret i denne folketingssamling, ville mange ting være meget enklere.

Men prøv nu at give dette forslag en chance, prøv at gå i udvalget og tænk tingene igennem og arbejd med det, som ministeren også har lagt op til: at der er muligheder for at skrue på den ene og den anden knap. Og prøv at indse, at der her lægges op til en mangfoldighed i butiksektoren, en mangfoldighed for de selvstændige med hensyn til at kunne leve deres eget liv, til at få deres virksomhed, deres forretning til at køre,

og masser af chancer for de ansatte til at få et arbejde, en arbejdstid og et arbejdsindhold, f.eks. hvad deltid angår, som passer lige præcis til deres individuelle behov.

Det er ikke alle ansatte i butikserhvervet, som er formet over samme læst; det er ikke alle sammen, der er mødre til to børn og har en travl mand. Det er ikke alle, der har det sådan. Der er masser af enlige, som gerne vil arbejde på det, vi andre kalder skæve tidspunkter, f.eks. på tider, hvor man som folketingsmedlem også må være aktiv. Så lad nu være med at slå mangfoldigheden ihjel.

Og hvis jeg skal komme med ét rosende ord til en af ordførerne fra opposition, så vil jeg sige, at jeg synes, fru Pernille Sams i hvert fald i sit første indlæg – jeg ved ikke, om det var med vilje; undskyld, hvis jeg roser for meget! – dog alligevel gav udtryk for at ville se nærmere på det her, når det kommer op i udvalget. Det synes jeg at jeg i hvert fald godt vil have lov til at sige tak for. Jeg håber så ikke, at jeg har misforstået fru Pernille Sams.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg har bedt om ordet for at få opklaret nogle for mig uklare spørgsmål omkring Det Radikale Venstre og Det Radikale Venstres politik. Når man hører Det Radikale Venstres ordfører tale om, at der kunne da være en fordel i, at man ikke har for stor en omsætning i sin butik, at man koncentrerer sig om det, man er god til, osv., så kan jeg da godt forstå det, og det er da også almindelig erhvervstankegang, at man i mange virksomheder siger, at det med den store omsætning da ikke altid nødvendigvis er en fordel; det kan da godt være, at vi skal koncentrere os om . . . osv.

Men fortæl mig lige: Hvornår er det blevet radikal politik, at en sådan begrænsning skal foretages af samfundet, af staten? Jeg troede da, at Det Radikale Venstre var tilhængere af et frit erhvervsliv, at det var den erhvervsdrivende selv, der skulle træffe den beslutning.

Så kan jeg selvfølgelig da ikke sådan dy mig for, når Det Radikale Venstres ordfører siger, at Det Radikale Venstre i princippet ikke vil modsætte sig en liberalisering, men at man i den øjeblikkelige situation . . . osv., osv., så får det mig til at tænke på et radikalt medlem, som desværre ikke er her mere, nemlig fru Aase Olesen, der engang brugte udtrykket om en mandlig kollega, at vedkommende var slap som en karklud.